

Oude Historie spelregels.

Geschreven in de taal van 1934/1960.

Uit handleiding 1934 vermoedelijk de eerste druk en handleiding 1960 tiende druk staan vele veranderingen. Echter ben ik van mening gezien de rijke historie van de spelregels dat bij deze oude spelregels mooie herinneringen naar voren zullen komen bij de ouderen generatie. En bij de jongen generatie met verbazing zal worden gedacht aan de regels van toen.

Veel lees plezier toegewenst:

Herman van der Pluijm.
Raamsdonk.

Handleiding voor scheidsrechters 1934.

- Regel 1. Aantal spelers,
- Regel 2. Duur van het spel.
- Regel 3. Verwisselen van doel na verloop van de helft van den speeltijd.
- Regel 4. Hoe een doelpunt verkregen wordt.
- Regel 5. De inworp.
- Regel 6. Buitenspel.
- Regel 7. Doelschop.
- Regel 8. Het gebruik der handen door den doelverdediger.
- Regel 9. Doen vallen of pogen te doen vallen, trappen, op iemand springen.
- Regel 10. Vrije schop.
- Regel 11. Vrije schop, uit welken in eens gedoelpunt mag worden.
- Regel 12. Schoeisel.
- Regel 13. Plicht en macht van den scheidsrechter.
- Regel 14. Plicht en bevoegdheid van den grensrechter.
- Regel 15. De bal blijft in het spel, totdat een beslissing genomen is.
- Regel 16. Hervatting van het spel na tijdelijk staken.
- Regel 17. Vrije schop.

Blz. 9. De scheidsrechter als leider.

Volgens de officiële beslissingen, geven bij de regel 13, mag zonder toestemming van den scheidsrechter niemand gedurende den wedstrijd het speelveld betreden, uitgezonderd grensrechters en spelers. Dit voorschrift is ook van kracht, indien gedurende den wedstrijd een politiedienaar zich met het spel bemoeit, mocht dit geval zich voordoen, staak dan het spel tijdelijk en deel den politiemann op de meest besliste doch beleefde wijze mede, dat uw instructies verbieden die inmenging te dulden.

Blz. 11/12 De scheidsrechter als spelkenner.

Er doen zich echter gedurende een spel vaak gevallen voor, waarbij ten aanzien van een overtreding de schijn tegen een speler is, doch waarbij hij een of andere handeling onmogelijk kon vermijden. Een scheidsrechter, die het voetbal zelf gespeeld heeft, zal zoo iets geheel anders beoordelen, dan een niet-speler en daarnaar handelen. Wij noemen b.v. een geval, dat een speler met grote snelheid komt aanlopen, plotseling een tegenstander tegenover zich ziet; hij kan hem niet ontwijken, kan zijn vaart niet tijdig remmen en loopt hem daardoor stevig in den rug. Een scheidsrechterautomat zou een vrijen schop of strafschoop geven wegens van achteren aanvallen. De scheidsrechter, die het spel kent, laat het passeren zonder straf.

Blz. 14/15 Lichamelijke en geestelijke eigenschappen.

Verder zal aan gezichtsvermogen niets mogen ontbreken:

het scheidsrechteren met behulp van bril of lorgnet is ongewenst.
Slechte eigenschappen als humeurigheid en lichtgeraaktheid moeten afwezig zijn.

Blz. 16. De uitrusting van den scheidsrechter.

Tot een der voornaamste onderdelen van de uitrusting behoort zijn kostuum.
De meest geschikte kleding is een sportkostuum, bestaande uit hemd, jas, korte broek, sportkousen en voetbalschoenen,
Sommigen zullen daarbij een pet opzetten, anderen gaan liever blootshoofd.
In dit opzicht is men heel wat zakelijker geworden dan vroeger,
toen wij eens een scheidsrechter, die zoo van een receptie kwam,
een wedstrijd zagen fluiten in jacquet kostuum,
voorzien van een grote bloem in het knoopsgat, met keurige bolhoed op het hoofd,
lange broek,
lakschoenen en een wandelstok over den arm gehangen.

Blz. 21. De waarschuwing aan den speler.

Onder onbehoorlijk gedrag wordt niet verstaan het gebrek aan goede manieren,
b.v. het snuiten van de neus zonder gebruik van een zakdoek.

Blz. 27. Moeilijkheden met publiek.

De verengingen kunnen in dat opzicht ook medewerken door te zorgen
voor een afzonderlijke kamer,
waar de scheidsrechter zich verkleden kan.
Is deze niet aanwezig,
dan zij den scheidsrechter aanbevelen zich te verkleden in het kleedlokaal
der ontvangende partij.

Blz. 28. De plaats van den scheidsrechter in het veld.

De scheidsrechter, die zich nauwelijks van zijn plaats beweegt,
kan onmogelijk het spel behoorlijk volgen
en doet beter het veld te ruimen voor een collega,
die wel bereid is zich in te spannen.

Blz. 48. Afbakingen van het speelveld.

Officiële beslissingen.
Slootkanten, greppels of uitgestoken gleuven zijn geen wettige grenslijnen.
Toelichtingen.
Omtrent het materiaal, dat voor grenslijnen gebruikt mag worden,
zijn geen voorschriften gegeven.
Men is hierin dus vrijgelaten,
doch het is vanzelfsprekend,
dat de lijnen duidelijk te zien moeten zijn en er niet aan mogen bloot staan spoedig
uitgewist te worden:
zand of zaagsel komen dus niet in aanmerking: in den regel wordt witte kalk gebruikt.

Blz. 60/61. Keuze van het doel.

De winner van den opgooi mag óf den beginschop doen óf het doel kiezen.
Toelichting.
Hoe het raden geschied is **eigenlijk** onverschillig.
Meestal wordt door den aanvoerder der ontvangende partij een muntstuk opgegooid
in tegenwoordigheid van den scheidsrechter,
terwijl de aanvoerder der bezoekende partij raadt.
Is een muntstuk niet voorhanden,
dan kan men andere middelen aanwenden om de uitspraak van het toeval te verkrijgen,
b.v. door een of ander voorwerp in een der beide handen te nemen en laten raden,
in welke hand het zich bevindt.

Blz. 62. Toelichtingen.

De middenvoor is de aangewezen speler om den beginschop te doen.
Mocht hij om een of andere reden weigeren dit te doen,
dan zal de scheidsrechter door den aanvoerder
een anderen speler laten aan wijzen voor het doen van den aftrap.

Blz. 67. Lat in het ongereede.

Indien door een of andere oorzaak gedurende het spel de lat in het ongereede is geraakt, heeft de scheidsrechter de macht een doelpunt toe te kennen.
Indien volgens zijn mening de bal onder de lat zou zijn doorgedaan, als deze op hare plaats ware gebleven.

Blz. 84. Het gebruik der handen door den doelverdediger.

De doelverdediger mag binnen zijn strafschoopgebied de bal met de handen spelen, doch mag deze niet dragen.
Officiële beslissingen.
De doelverdediger wordt geacht den bal te dragen, wanneer hij meer dan vier passen doet, terwijl hij den bal vasthoudt of op de hand laat dansen.

Blz. 129-10. Plicht en macht van den scheidsrechter.

De scheidsrechter wordt tegen onbehoorlijk optreden te allen tijde beschermd, dus zoowel vóór al na den wedstrijd.
Gedurende het spel zelf kan hij zijn maatregelen nemen: Bij onbehoorlijk gedrag vóór, na en tijdens den wedstrijd deelt hij de voorvallen mede aan den bond, onder wiens rechtsbevoegdheid gespeeld werd, welke deze dan nader zal berechten.
Deze bescherming vóór en na den wedstrijd moet zeer ruim opgevat worden; indien b.v. een ontevreden en kwaadwillige speler of supporter een scheidsrechter enige uren of een week, een maand na den wedstrijd in zijn hoedanigheid beledigt of molesteert, dan zal hij even goed ter verantwoording geroepen worden, als wanneer zulks onder den wedstrijd zelf plaats vind.

Blz. 136-1. De bal blijft in het spel, totdat een beslissing is genomen.

Toelichting.
Deze regel is zoo vanzelfsprekend, dat men enigszins verbaasd zou kunnen staan, dat hij in het wetboek van het spel is opgenomen.
Toch is de verklaring vrij eenvoudig; In de oude tijden van het voetbal was het gewoonte, dat de scheidsrechter geacht werd niet eerder een beslissing te geven, dan wanneer een beroep op hem gedaan werd.

Blz. 147-7. Vrije schop.

Wordt de bal bij het nemen van den strafschoop naar achteren geplaatst, dan geve de scheidsrechter en vrijen schop tegen de aanvallende partij.

Blz. 148-10. Vrije schop.

Het strafschoopgebied wordt begrensd door den binnenkant van de lijnen, die dit gebied aangeven, de dikte dezer lijnen behoort niet tot dat speelvak.
Wordt de overtreding op de lijn begaan, die, binnen bedoeld gebied gepleegd, een strafschoop zou tengevolge gehad hebben, dan geve de scheidsrechter een vrije schop, waaruit ineens gedoelpunt mag worden.

Handleiding voor scheidsrechters 1960.

Blz. 62-2. Het speelveld.

Het speelveld moet, in overeenstemming met de plattegrond, zijn afgebakend door duidelijke lijnen, welke niet breder dan 12 cm mogen zijn (niet door greppels of uitgestoken gleuven).

Blz. 67. het speelveld, advies spelers.

Er zijn doelverdedigers die om een hard schot te keren of de bal te bemachtigen, somtijds de doellat grijpen en deze naar beneden trekken.
Een zodanige handeling wordt beschouwd als wangedrag.

Blz. 81-3. De bal.

Zie toe, dat het riempje, waarmede de bal is dicht gemaakt, zo kort mogelijk is afgesneden en naar binnen is gestopt.

Blz. 82-8. De bal Gewicht van de Bal.

Mocht de bal te licht zijn,
dan is het euvel vaak te herstellen door hem gedurende enige tijd in een emmer
met water ondergedompeld te houden.

Blz. 88-4. Aantal spelers.

Vervangen gewonde spelers.

Is er voor de wedstrijd geen afspraak gemaakt, dan is het niet geoorloofd dat,
om welke reden dan ook,
een speler wordt vervangen.

Blz. 89-8. Aantal spelers.

Ten opzichte van de doelverdediger is bepaald,
dat hij ten alle tijde mag worden vervangen,
indien hij als zodanig is gewond.

Is een andere doelverdediger ingevallen en raakt deze gewond,
dan mag deze eveneens weder worden vervangen.

Toevoeging. Blz. 124 Scheidsrechter.

Theoretisch is het aantal doelverdedigers onbeperkt,
mits zij als zodanig in de wedstrijd zijn gewond.

In het betaald voetbal is evenwel deze beperking gemaakt
dat een doelverdediger bij verwonding slechts
eenmaal mag worden vervangen.

Raakt zijn invallende collega gewond dan is vervanging door een
nieuwe speler niet toegestaan.

Blz. 90-10. Aantal spelers.

Het spreekt vanzelf, dat het vervangen van vermoeide,
uitgeputte spelers niet is geoorloofd.

Blz. 91-13, Aantal spelers.

De spelregels stelt alleen vast het maximum aantal spelers,
waarmede mag uitgekomen:

over een minimum wordt niet gesproken.

Een partij is dus gerechtigd met minder dan elf spelers de wedstrijd aan te vangen:

uit de aard de zaak zal zij dit als regel niet doen,

doch door, noodzaak kan zij daartoe zijn gedwongen,

Men denken b.v. aan missen van de trein of plotselinge ongesteldheid van een speler.

Blz. 92-2. Aantal spelers.

Een aanvoerder heeft het recht een speler van zijn partij van het veld te zenden:

Hij moet daarvan aan de scheidsrechter kennis geven.

Weigert de speler zich te verwijderen,

dan kan de aanvoerder de hulp van de scheidsrechter inroepen.

De scheidsrechter kan dan de speler adviseren het bevel van zijn aanvoerder op te volgen.

Geeft hij aan het advies geen gehoor,

dan moet dit worden beschouwd als ernstige vorm van onbehoorlijk gedrag.

Waarop de scheidsrechter de speler onmiddellijk van het speelveld kan verwijderen.

Blz. 116. Scheidsrechter.

Indien een scheidsrechter aan een speler,
die zonder zijn toestemming het veld heeft verlaten,
een waarschuwing wil geven,

doch die speler kan hij niet bereiken,

dan moet de waarschuwing worden gegeven,

zodra de speler in het veld terug keert:

immers volgens het advies aan een scheidsrechter (zie blz. 109)

moet de waarschuwing persoonlijk zijn.

Keert de speler niet terug,

dan moet de waarschuwing zo mogelijk na afloop worden gegeven.

Blz. 117-14. Scheidsrechter.

De scheidsrechter heeft naar eigen inzicht te beoordelen of het spel al dan niet ruw is.

Blz. 118-16. Scheidsrechter.

Indien spelers onderling handgemeen mochten worden, nadat de scheidsrechter het veld heeft betreden, doch voordat de beginschop is genomen, dan kan de scheidsrechter hen verbieden aan het spel deel te nemen. De weggezonden spelers mogen door andere worden vervangen, doch met het nemen van de beginschop mag niet op hen worden gewacht. Is een speler verwijderd, nadat de beginschop is genomen, dan mag hij niet meer worden vervangen.

Blz. 118-19. Scheidsrechter.

Publiek behoort zich achter een afrastering te bevinden; derhalve mogen er voor het publiek geen zitplaatsen zijn tussen de grenslijnen en de afrastering.

Blz. 124-7. Scheidsrechter.

De scheidsrechter is verplicht tot vijf minuten na afloop van de wedstrijd aanwezig te blijven, ten einde eventuele protesten in ontvangst te nemen.

Blz. 129. Scheidsrechter.

De scheidsrechter is verplicht elk protest te aanvaarden, ook al wordt dit zonder enige geldige reden later dan vijf minuten na de wedstrijd ingediend.

Blz. 133. Scheidsrechter.

Art. 24. Beslissingen van de protestcommissie.

Toelichting;

Volgens art. 24 lid 1 beslist de commissie, welke de gevolgen van haar uitspraak zullen zijn, ten opzichte van uitslag van de wedstrijd.

Dit houdt in, dat de commissie de oorspronkelijke uitslag kan handhaven, deze wijzigen door b.v.

een partij nog een doelpunt toe te kennen of een doelpunt ongeldig te verklaren, te beslissen,

dat alsnog een strafschoep moet worden genomen,

dat de gehele wedstrijd moet worden overgespeeld of eventueel een gedeelte, kortom zij kan beslissen,

wat haar onder de gegeven omstandigheden het meest juist voorkomt.

Blz. 152-4. Duur van het spel.

Wanneer bij een beslissingswedstrijd de stand aan het einde van de tweede helft gelijk is en door een

der partijen is geprotesteerd

tegen het niet toekennen van een strafschoep of te korte duur van een speelhelft,

moet dan voordat wordt begonnen met de voorgeschreven verlening,

de strafschoep worden genomen of de vermeende te korte gespeelde tijd worden gespeeld

of kan de scheidsrechter dit laten doen,

wanneer een doelpunt is gemaakt of wel na de voorgeschreven verlening:

Antwoord,

De spelregelcommissie van de K.N.V.B.

heeft bepaald dat zulks moet geschieden na afloop van de wedstrijd,

dus indien het een wedstrijd met verlening betreft,

nadat de verlening zal zijn afgelopen.

De strafschoep moet worden genoemd op het doel,

voor welke de overtreding zou hebben plaats gehad.

5. Is bij een beslissingswedstrijd

de stand aan het einde niet gelijk en wordt door de verliezende partij geprotesteerd

tegen het niet toekennen van een strafschoep, dan moet deze strafschoep worden genomen;

wordt alsdan een doelpunt behaald en daardoor een gelijke stand verkregen,

zo wordt de speeltijd verlengt.

Blz. 155. Begin van het spel.

Advies aan verenigingen.

De beginschop moet worden genomen door een speler,
die aan de wedstrijd deelneemt.

Een uitzondering mag worden gemaakt bij liefdadigheidswedstrijden.

Blz. 156-3, Begin van het spel.

Indien een partij om een of andere reden weigert de beginschop te nemen,
dan moet de scheidsrechter door de aanvoerder

een speler laten aanwijzen voor het doen van de aftrap.

Zou een partij die, de opgooi gewonnen heeft,

weigeren een keus te maken, dan kan de scheidsrechter de tegenpartij laten kiezen.

Blz. 161-5. De bal in en uit het spel.

Komt een bal tegen een toeschouwer of tegen een hond,

die zich binnen het speelveld bevindt,

dan moet de scheidsrechter het spel onderbreken en doen hervatten met het laten vallen
van de bal.

Blz. 166-5. Hoe een doelpunt wordt verkregen.

Wanneer bij hevige tegenwind de bal uit een doelschop zonder door iemand
anders te zijn aangeraakt dan door degene, die hem nam,

weer in het doel terug waait, geve de scheidsrechter hoekschop,

indien de bal vooraf buiten het strafschoopgebied is geweest.

is de bal echter binnen het strafschoopgebied gebleven,

dan wordt de doelschop overgenomen.

Mocht de bal uit een terug gewaaide doelschop door een speler,

die de doelschop nam, nog eens worden aangeraakt,

dan moet een indirecte vrije schop aan de tegenpartij worden toegekend,

althans indien de bal buiten het strafschoopgebied is geweest.

Had in een dergelijk een achterspeler de doelschop genomen

en zou hij de terug gewaaiende bal opzettelijk met

de hand of arm hebben aangeraakt binnen het strafschoopgebied,

nadat de bal daarbuiten was geweest,

dan moet een strafschoop aan de tegenpartij worden gegeven.

Blz. 167-7. Hoe een doelpunt wordt verkregen.

Ofschoon de aanvallende partij geen doelpunt kan maken met behulp van de hand of arm,
is een uitzondering gemaakt voor de doelverdediger.

Zou deze de bal door het doel van de tegenpartij kunnen werpen,

hetgeen meer theorie dan praktisch is,

dan moet het doelpunt worden toegekend.

Blz. 168. Buitenspel.

Voor een overtreding van deze regel moet een indirecte vrije schop

genomen door een speler van de tegenpartij op de plaats,

waar de overtreding geschiedde. Een speler die zich in buitenspelstand bevindt,

moet niet worden gestraft,

tenzij hij,

volgens de mening van de scheidsrechter,

enige voordeel uit zijn buitenspelpositie tracht te trekken of al dan niet opzettelijk,

hetzij de loop van het spel belemmert of ingrijpt in het spel van een tegenstander.

Blz. 172-9. Buitenspel.

Een speler in buitenspelpositie loopt om een aanval van zijn partij niet te bederven even
over de zijlijn of doellijn.

Wat moet de scheidsrechter doen?

Antwoord; Indien een speler om zich aan strafbaar buitenspel te onttrekken even buiten
het speelveld begeeft, behoeft hij hiervoor niet te worden gestraft,

Er dient echter op te worden gelet,

dat hij ook dan de loop van het spel al of niet met opzet, niet belemmert.

Doet hij dit toch,

het geen b.v. kan geschieden doordat een tegenstander zich in zijn richting begeeft

uit een oogpunt van dekking,

dan moet hij voor buitenspel worden gestraft.

De indirecte vrije schop moet dan worden genomen op de grenslijn, het dichtsbij het punt, waar de overtreder zich bevond. De speler wordt, in dit geval, geacht het speelveld niet te hebben verlaten, zodat alle spelregels op hem van toepassing blijven.

Blz. 188-5. Overtredingen en wangedrag.

Een speler moet worden gestraft met het toekennen van een indirecte vrije schop . Als doelvredediger de bal draagt, dat is meer dan 4 passen doet, terwijl hij de bal, zonder op de grond te laten stuiten, vasthoud.

Blz. 190-5. Overtredingen en wangedrag.

Indien de doelvredediger de bal opzettelijk met kracht in het gezicht van een aanvalde tegenspeler gooit, moet de scheidsrechter de doelvredediger waarschuwen en een indirecte vrije schop toekennen.

Blz. 192-16. Overtredingen en wangedrag.

Wanneer een doelvredediger, na vier passen met de bal te hebben gedaan, deze op de grond drukt zonder hem los te laten en daarna verder loopt, overtreedt hij de regel; hij moet worden bestraft met het toekennen van een indirecte vrije schop.

Blz. 193. Overtredingen en wangedrag.

Advies aan scheidsrechters.

Een volledige kennis van deze regel is volstrekt noodzakelijk.

De juiste toepassing hangt af van de bekwaamheid van de scheidsrechter om onmiddellijk te beslissen.

Blz. 207-29. Overtredingen en wangedrag.

Van elke verwisseling van doelvredediger moet aan de scheidsrechter kennis worden gegeven, is dat niet geschied en staat b.v. na rust iemand anders in het doel dan daarvoor, dan moet de scheidsrechter aan de tegenpartij een strafschop toekennen, wanneer de speler, die zich als doelvredediger voordoet, de bal binnen het strafschopgebied opzettelijk met hand of arm aanraakt.

Blz. 207-30. Overtredingen en wangedrag.

i. de bal met de hand of arm spelen.

Wanneer een speler vreest een van dichtbij hard gespeelde bal tegen het gezicht te krijgen en geen gelegenheid heeft deze te ontwijken, maakt hij meestal een afwerende beweging met handen of armen, hetgeen als onwillekeurige beweging is te beschouwen.

In zulke een geval moet men niet straffen, wanneer de bal de hand of arm zal treffen.

Men zij voorzichtig bij het vormen van een zogenaamd muurtje,

in de eerste plaats gaan spelers als regel te dicht bij staan

en in de tweede plaats maken zij door de armen van het lichaam af te houden zich breder.

Het alsdan spelen van de bal met de hand of arm levert een strafbare handeling op.

Blz. 210-36. Overtredingen en wangedrag.

Moet het trachten de doelvredediger met bal in het doel over de lijn te duwen worden beschouwd als ongeoorloofd aanvallen?

Neen,

omdat dit duwen ten doel heeft de bal in het doel te werken en daarom tevens moet worden beschouwd als een poging de bal te spelen.

Zoals herhaaldelijk hierover gezegd,

moet het duwen geschieden door het geven van een schok van schouder tegen schouder.

De scheidsrechter lette er op dat in dat geval de doelvredediger de bal vast heeft

en tevens dat deze niet wordt geduwd indien

hij de voeten van de grond heeft.

Blz. 33 De vrije schop.

Advies aan spelers.

Denk er om, dat de scheidsrechter de bevoegdheid heeft om een vrije schop achterwege te laten, indien hij van oordeel is, dat hij, door een vrije schop toe te kennen, de overtreedende partij zou bevoordelen.

Blz. 230/231. De strafs chop.

Door de spelregel-protest-commissie van de K.N.V.B. is bepaald, dat, indien tengevolge van een ingediend protest, na afloop van de wedstrijd alsnog een strafs chop moet worden genomen, daarbij uitsluitend de tegenwoordigheid is vereist van de strafs chopnemer, de doelverdediger van de tegenpartij en de scheidsrechter. Deze strafs chop moet worden genomen van het strafs choppunt af, gelegen in het gebied, waarin de overtredding, naar de mening van de protesterende vereniging zou hebben plaats gevonden. Weigert de tegenpartij het doel te verdedigen, dan behoort dit als wangedrag te worden aangemerkt en wordt de strafs chop voor een onverdedigd doel genomen. Een scheidsrechter mag nimmer in gebreke blijve in dergelijk geval een strafs chop te laten nemen.

Blz. 242-18 De inworp.

De bal tegen een speler werpen, hetzij mede-of tegenstander en daarna de bal spelen, is de inwerper geoorloofd.

Blz. 246-5. De doels chop.

Een speler, die de doels chop neemt, mag-zolang de chop nog niet is uitgevoerd-de bal met de hand verleggen, zelfs al heeft het signaal van de scheidsrechter geklonken.

Blz. 251 Bijlage.

Minimum eisen speelveld en kleedgelegenheid.

E. Indien aanwezig, mogen de naar het speelveld gekeerde zijde van de doelschotten niet worden gebezigt voor reclame-doeleinde.

Zij moeten geheel wit geschilderd en ten minsten één meter afstand achter de onderkant der doelnetten zijn aangebracht.

Blz. 252-4. Bijlage.

De kleedgelegen mogen geen deel uitmaken van een café of lunchroom en/of mogen niet door een caféhouder worden geëxploiteerd.

Reporter Herman van der Pluijm

